

Wereldoriëntatie

Het was rumoerig. Meester Pen keek een beetje verstoord de klas rond. Toen klapte hij in zijn handen. Drie keer.

Waarop de klas stil was. Ook op de laatste schooldag.

'Over een uur,' sprak hij met die gedragen stem, die hem als een van de oude stempel deed kennen, 'begint de grote vakantie.'

Een beginnend gejuich smoorde hij met een bezwerend handgebaar. Zijn stem klonk zacht nu.

'Maar tot die tijd is het gewoon school.'

Op de eerste rij keken een jongen en een meisje hem gespannen aan. Karelkje en Josientje waren allebei blijven zitten. Van Karelkje was dat verwacht. De jongen was eenvoudigweg nog te dom om te helpen met onweten.

Maar bij Josientje lag dat anders. Haar paasrapport had weliswaar een groot aantal zesjes en een paar vijven te zien gegeven, maar echt alarmerend was het nog niet geweest. Misschien wilde meester Pen het meisje gewoon nog een jaartje bij zich houden.

Want er gingen natuurlijk geruchten...

Maar nu was het eerst nog een uur gewoon school.

'Ik wil eens horen wat jullie dit jaar allemaal geleerd hebben,' liet meester Pen weten. Een dertigtal vingers ging de lucht in. En de meester wees een paar kinderen aan.

'Spellen met t en dt en zo, meester.'

'Staartdelingen, meester.' (Ik zei al dat meester Pen er een van de oude stempel was.)

'Wereldtaken, meester.' Het was Karelkje. De meester trok een klein beetje zijn neus op.

'Wereldoriëntatie heet dat, Karelkje.' En Karelkje haalde op zijn beurt zijn schouders op. Dat kwam volgend jaar allemaal wel weer.

'En wat is wereldoriëntatie?' Weer alle vingers.

'Hoe de gemeente bestuurd wordt!' riep iemand voor z'n beurt. Maar de meester bleek niet ontstemd. Ook voor hem was het immers bijna vakantie.

'Vertel verder,' knikte hij naar de jongen die als een vogeltje achter in de volière fladderde.

'De gemeente wordt bestuurd door de gemeenteraad. Dat zijn negentien mensen.'

'Plus?'

'Plus de burgemeester, meester,' klonk het enthousiast uit drie vier kelen.

'En in Gilze-Rijen?'

Slechts twee hadden de les goed onthouden. Twee bedeesde vinger-tjes rezen ten hemel. Meester Pen wees er één aan.

'In Gilze-Rijen wordt de gemeente bestuurd door Cees Beenackers, meester. Want die gaat over alle grond en die geeft ook iedereen die hij tegenkomt een handje.'

'En waarom doet hij dat?'

'Om de mensen te paaien, meester. Zodat ze denken dat hij er voor hun belang is, terwijl hij er feitelijk alleen maar voor het lokaal belang is. Met een c.'

Het klonk keurig van buiten geleerd en dat was het ook.

'En wie bestuurt de gemeente nog meer?'

'Inzejeur Brouwer, meester. Want die heeft het geld. En dat geeft hij aan Cees Beenackers voor het lokaal belang. Met een c.'

'En hoe heet zo'n bestuur als dat in Gilze-Rijen?'

'Democratie, meester.' Karelkje weer. Meester Pen zuchtte. Nog een heel jaar met Karelkje. Maar voor hij 'Fout' kon zeggen, waren er al weer nieuwe vingers.'

'Zoiets heet permanente campagne, meester.'

'Goed zo. Jullie hebben goed opgelet,' sloot meester Pen af. 'Dan mogen jullie nu gaan. Prettige vakantie. Alleen Josientje mag mij nog even helpen met het magazijntje opruimen.'